

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514207934
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2514207934.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: SATRO s.r.o., so sídlom Hodonínska 25, Bratislava, IČO: 31 335 161, zastúpený: STANO a partneri s.r.o., so sídlom Nám. 1. mája 16, Bratislava, IČO: 36 869 571, proti žalovanej: M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom obec V., o zaplatenie 110,10 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 12C/15/2015-76 zo dňa 21. septembra 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu I. inštancie sa potvrdzuje.

II. Žalovanému sa nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok po citovaní § 43 ods. 1, 2, 3, 4 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 3, 4, § 53 ods. 1, 4, § 544 ods. 1, 2, § 420 ods. 1, 3, § 442 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 454, § 39, § 40 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) vecne odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že dňa 15.08.2007 bola medzi stranami sporu uzavretá zmluva o poskytovaní elektronických komunikačných služieb č. 331501716. Jej predmetom bolo zriadenie prístupu k elektronickej komunikačnej sieti a poskytovanie elektronických komunikačných služieb v zmysle príslušných všeobecných podmienok poskytovateľa a s tým spojené poskytnutie zariadení potrebných na príjem služby. Za poskytovanie dohodnutej služby sa účastník (žalovaná) zaviazal platiť poskytovateľovi cenu, a to vo výške, spôsobom a za podmienok stanovených všeobecnými podmienkami a cenníkom. Frekvencia platieb bola dojednaná štvrťročne (služba mini + klasik). Žalovaná svojím podpisom 20.09.2010 potvrdila prevzatie zariadení: dekóder Kaon K270 CP, karta SC-02, zdroj 18V pre MMDS konvertor, parabola plná 60 cm, konvertor AIDC 3031 (pri ktorom je uvedený spôsob dočasného poskytnutia zariadenia zákazníkovi ako zábezpeka, hradené 53,11 eura). V zmysle článku VI bod 2 prílohou zmluvy bol cenník. V zmysle čl. V bod 5, v prípade nevrátenia zariadenia v určenej lehote alebo v prípade vrátenia poškodeného zariadenia je poskytovateľ oprávnený účtovať účastníkovi zmluvnú pokutu v zmysle cenníka a vzniknutú škodu, ktorá presahuje výšku zmluvnej pokuty.

2. Z pohľadu právnej kvalifikácie ide o zmluvu uzavretú v zmysle zákona č. 610/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov a zároveň o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na uvedený charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu bol žalobca povinný rešpektovať a riadiť sa ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách upravených v § 52 a nasl. OZ a zároveň je tu potrebné prihliadať i na smernice ES zaoberajúce sa právnym postavením účastníkov spotrebiteľského vzťahu. Spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacjej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami

alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98). Súd nepovažoval za preukázané, že by žalobca so žalovanou individuálne prerokovala a dohodla obsah jednotlivých zmluvných podmienok zmluvy a ani samotnú výšku zmluvnej pokuty za porušenie povinností. Súd preto vyhodnotil zmluvnú pokutu ako individuálne neprerokovanú, keďže z obsahu zmluvy ani cenníka zmluvných pokút ani len nevyplýva, že by mala žalovaná ako spotrebiteľ možnosť prejaviť svoju vôľu súhlasiť s uvedenou výškou zmluvnej pokuty. Dojednanie o výške zmluvnej pokuty za jednotlivé zariadenia sa nachádza iba v cenníku zmluvných pokút, súdu žalobca predložil cenník platný až od 09.01.2014. Súd konštatuje, že medzi stranami sporu nebola dohodnutá zmluvná pokuta pre prípad nevrátenia zariadení, ktoré boli žalovanej poskytnuté pri uzatvorení zmluvy, nakoľko cenník zmluvných pokút vypracovaný žalobcom a nie je dohodou medzi stranami sporu v zmysle § 544 OZ. Navyše žalobca cenník platný v čase podpisu zmluvy/potvrdenia súdu nepredložil. Súd zároveň poukazuje na článok VI. bod 4, potvrdenie o prevzatí zariadení, ktorý umožňuje žalobcovi jednostranne meniť všeobecné podmienky resp. cenník služieb, pretože s poukazom na § 40 ods. 2 OZ, akákoľvek jednostranná zmena zmluvy zo strany žalobcu je neplatným právnym úkonom. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, v konaní nepredložil dôkaz preukazujúci dojednanie zmluvnej pokuty v konkrétnej výške podľa § 544 OZ. Žalobe nebolo možné vyhovieť ani titulom bezdôvodného obohatenia, ktorý právny dôvod okrem náhrady škody ešte prichádzal do úvahy, a ktorý by mohol zodpovedať pojmu náhrada hodnoty, ktorý použil žalobca. Z predložených dôkazov totiž nebolo možné zistiť, či žalovanému boli odovzdané nové, alebo už predtým používané zariadenia. Do úvahy bolo potrebné brať aj skutočnosť, že žalovaná zapožičané zariadenia viac ako 3 roky používala, pritom dva roky je bežná záručná doba. Žalobca nepreukázal jednak hodnotu zariadenia, ktoré poskytol žalovanej ešte v roku 2010. Bližšie nešpecifikovaný interný cenník žalobcu, výšku prípadného bezdôvodného obohatenia alebo výšku náhrady škody nepreukazuje. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a konštatoval, že úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, nakoľko jej však žiadne v tomto konaní nevznikli, súd jej nárok na náhradu voči žalobcovi nepriznal.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodu, že v konaní došlo k vadám, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

4. Súd údajne využil § 177 ods. 2 písm. a) CSP a z toho dôvodu nenariadil pojednávanie. Súd tak rozhodoval v zjavnom rozpore s osobitnou úpravou vnesenou do CSP v § 297. Podľa § 297 písm. b) CSP súd pojednávanie nenariadi, ak ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, a zároveň skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a zároveň hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur. Žalovaná sa k návrhu nevyjadrila, čím jasne súhlasila s predmetom konania. Hoci je žalovaná kvalifikovaná ako slabšia strana sporu, do dnešného dňa sa nijakým spôsobom k žalobe nevyjadrila. Preto mal súd postupovať podľa § 150 ods. 1 a ods. 2 CSP. Keďže žalovaná bola dosiaľ nečinná, mal zákonný sudca považovať skutkové tvrdenia za nesporné. Treba poukázať na skutočnosť, že žalovaná nikdy nereklamovala žalobcove služby, nereklamovala cenu za poskytnutú službu. Aj po prijatí CSP naďalej platí zásada legis vigilantibus, non dormientibus subveniunt (právo patrí bdiacim, nie spiacim). Bohužiaľ stáva sa bežnou praxou, že súdy vykonávajú „kvázi“ advokátske služby v prospech dlžníkov. Takýmto konaním je značne narušená základná zásada CSP, ktorou je zásada kontradiktórnosti súdneho konania. Počas celého konania sa žalovaná nijako k danej veci nevyjadrila. Súd jednoducho rozhodol od stola bez vyjadrenia žalovanej a v prospech žalovanej v príkrom rozpore s § 151 ods. 1 CSP. Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 CSP), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP). Nedodržiavaním tejto zásady a prudkým odklonom súd spôsobuje nielen priame škody účastníkovi, ale má za následok aj nepriaznivý vývoj v celej spoločnosti, keď v rovnakých veciach sa koná rozdielne. Je to zlý signál pre účastníka, ktorý eviduje pohľadávku voči nezodpovednému spotrebiteľovi a teda aj v rozpore s ochranou jeho vlastníctva, resp. ústavného práva a nároku na vlastníctvo a naopak tým vysiela negatívny signál pre nepoctivých spotrebiteľov, ktorých takéto rozhodnutia jedine povzbudia v ich

nekalej činnosti. Treba si uvedomiť, že časť spotrebiteľov skutočne uzatvára rôzne a podobné zmluvy len za účelom ich neplnenia a obohatenia sa na úkor iných.

5. Žalobca si uplatnil náhradu hodnoty zariadenia a nie zmluvnú pokutu, ako uvádza v odôvodnení prvostupňový súd. Toto potvrdzuje súd aj vo svojom odôvodnení, že sa oboznámil s interným cenníkom zariadení. Súd podľa zásady súd pozná právo, mal skúmať nárok navrhovateľa. Zariadenia sú klientom bezplatne vypožičiavané, prípadne prenájomované a z uvedeného dôvodu navrhovateľ disponuje interným cenníkom zariadení, ktorý aj predložil a súd to v odôvodnení v bode 2 aj uviedol. Cena zariadenia odzrkadľuje nadobúdaciú hodnotu a maržu, do ktorej ako pri každom tovare sa musí premietnuť napr. cena práce zamestnancov a pod. Výška ceny zariadenia zodpovedá skutočnej obstarávacej hodnote zariadenia. Je to zároveň cena, za ktorú žalobca predmetné zariadenia umožňuje účastníkom kúpiť. Táto cena je zverejnená aj na webe žalobcu. Žalovaná mala možnosť zariadenia včas a riadne vrátiť, avšak do dnešného dňa tak neurobila, ani napriek výzve a ani napriek prebiehajúcemu konaniu. Treba si uvedomiť, že v tomto prípade ide o drahé zariadenia, ktoré žalobca poskytne po vrátení do výpožičky ďalej (ďalším záujemcom), pričom pri ich nevrátení dochádza ku škode jednak z toho, že sa žalobcovi nevráti hodnota zariadenia, ďalej ušlý zisk za poskytovanú službu, ktorú by poskytol ďalej inému účastníkovi, ale nemohol a napokon ďalšia strata, keď žalobca musí ďalšiemu užívateľovi takéto zariadenie kúpiť od dodávateľa nanovo odhladiť od skutočnosti, že žalovaný môže nerušene užívať a sledovať niektoré televízne programy na nevrátených zariadeniach navrhovateľa aj naďalej.

6. Podľa Rozsudku KS KE 11Co725/2014 aj v prípade, keď zmluvná pokuta mnohonásobne prevyšuje hodnotu zabezpečovanej povinnosti (čo v tomto prípade nie je), nemusí ísť o rozpor s dobrými mravmi. Podstatné je, že pokuta, ktorá zahŕňa všetky škody, ktoré možno v danom prípade s porušením povinností očakávať, má dostatočnú, nie však neprimeranú motivačnú výšku. A pre prípad nesplnenia povinnosti okrem odškodnenia primerane trestá. Ak by aj žalobca pripustil, že ide o zmluvnú pokutu, tak takto definovaná pokuta by nebola zjavne neprimeraná a nevytvárala by značnú nerovnováhu v právach spotrebiteľa a predávajúceho, nakoľko by premietala skutočnú hodnotu zariadenia vo vlastníctve žalobcu, pričom žalovaná nedodržaním svojej povinnosti vrátiť zariadenie priamo poškodila žalobcu.

7. Podľa všeobecných obchodných podmienok je účastník povinný vrátiť poskytnuté zariadenia v deň ukončenia platnosti zmluvy. Dočasnosť poskytnutia zariadení je uvedená aj v zmluve napr. v čl. V zmluvy, žalobca poukazuje na pojem prenájom. Aj keby žalobca pripustil úvahu súdu, že si nárokuje zmluvnú pokutu, treba uviesť, že skutočnosť, že nejde o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie neznamená, že ustanovenie je samo o sebe neprijateľné alebo neplatné, teda neznamená neprijateľnosť resp. neplatnosť zmluvnej podmienky. Takýto záver by bol odôvodnený len v prípade, že by zmluvná podmienka spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Významné je posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie sa účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinností (§ 53 ods. 4 písm. k) OZ). Zmluvná pokuta plní funkciu paušalizovanej náhrady škody a je aj sankciou pri neplnení zmluvných povinností. Pre uzavretie zmluvnej pokuty sa vyžaduje písomná forma. Z písomnej dohody o zmluvnej pokute musí určite a jednoznačne vyplývať výška zmluvnej pokuty alebo spôsob jej určenia, ako aj musí vyplývať za porušenie akej povinnosti je zmluvná pokuta dohodnutá. Na to, aby zmluvná pokuta bola platne dohodnutá, treba dostatočne presne a určito identifikovať, teda opísať povinnosť, ktorej splnenie zmluvná pokuta zabezpečuje. Dohodnutá zmluvná pokuta v uplatnených prípadoch bola dohodnutá v obligatórnej písomnej forme, jej výška bola jednoznačne určená za porušenie konkrétnej povinnosti (nevrátenie zariadenie č. V bod 5 zmluvy), pričom toto porušenie povinnosti bolo žalobcom preukázané, nakoľko žalobca ukončil zmluvu odstúpením z dôvodu neplatenia zo strany žalovanej. Výška zmluvnej pokuty je primeraná vzhľadom na skutočnosť, že je vyjadrením hodnoty zariadenia, pričom nezahŕňa ušlý zisk, ktorý by mohol žalobca požadovať, keďže predmetné zariadenia poskytuje ďalším účastníkom (rozhodnutie KS KE sp. zn. 11Co725/2014, Rozsudok KS TT sp. zn. 10Co648/2015 zo dňa 21.12.2016). Tým, že žalovaná nevrátil vypožičané zariadenia, ktoré žalobca mohol v prípade splnenia si povinnosti poskytnúť ďalšiemu klientovi, vznikla škoda žalobcovi tak vo výške skutočnej škody - hodnoty zariadení, ale aj v podobe ušlého zisku napr. pri poskytovaní rovnakej služby za 12,90 eur mesačne predmetnými zariadeniami po dobu jedného roka je to 154,80 eura, ktorý by žalobca dosiahol v prípade, ak by uzavrel zmluvu s

ďalším klientom, ktorému by mohol poskytnúť predmetné zariadenia. Predmetom podnikania žalobcu je poskytovať služby retransmisie a služby prístupu do sietí internet a SATRONet, ktoré nie je možné bez zariadení na to určených. Tým, že jednotlivci ako žalovaná nevrátia im poskytnuté zariadenia, vzniká spoločnosti hmotná škoda a predmet podnikania je značne sťažený.

8. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Práve CSP kladie značný dôraz na kvalitu a presvedčivosť odôvodnenia v rozhodnutí. Rozhodnutie musí dať účastníkovi konania odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery, aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávnej ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Súd je povinný rozhodnutie odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd, ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozhodnutie neobsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Za nepreskúmateľné je treba považovať aj rozhodnutie, v ktorom sa súd skutkovo a právne nevysporiadal s celým uplatneným nárokom. Ak je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

9. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby odvolací súd vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

10. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril, odvolanie nepodal.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania na súde prvej inštancie, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie, odvolací súd sa s odôvodnením súdu stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

13. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne zamietol žalobu žalobcu v podstate z dôvodu, že žalobca opodstatnenosť uplatneného nároku na zaplatenie dlžnej uplatnenej sumy nepreukázal.

14. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie 110,10 eura, pričom rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si žalobca uplatnil nárok opísal tak, že so žalovanou uzavrel

dňa 20.09.2010 zmluvu o poskytovaní elektronických komunikačných služieb, predmetom ktorej bolo zriadenie a prevádzkovanie služieb televíznych káblových rozvodov. Okrem poskytovanej služby boli žalovanej do výpožičky poskytnuté zariadenia dekódovacia karta (20 eur), antény konvertor (77 eur), napájací zdroj (10 eur), parabola plná 60 cm (16 eur). Žalovaná požiadala o zrušenie zmluvy 29.09.2013 a žalobca voči žalovanej eviduje dlh ako náhradu hodnoty zariadení vo výške 110,10 eura (pričom z dlžnej sumy odpočítal preplatok 12,90 eura). Súd prvej inštancie výzvou zo dňa 25.04.2016, ktorú žalobca prevzal 04.05.2016 (doručenka č.l. 49) vyzval žalobcu, aby uviedol z akého titulu si uplatňuje nárok, resp. od ktorého ustanovenia zmluvy alebo zmluvných podmienok. Na výzvu súdu reagoval žalobca podaním doručeným súdu 12.05.2016 (č.l. 53), v ktorom uviedol, že nárok si uplatňuje v zmysle čl. V bod 5 zmluvy o poskytovaní elektronických služieb, ďalej doplnil, že žalovaná bola povinná zariadenia po ukončení zmluvy vrátiť, čo neurobila, preto si žalobca uplatňuje hodnotu zariadení podľa cenníka.

15. V zmysle čl. V bod 5 zmluvy uzavretej medzi stranami sporu 20.09.2010 v prípade nevrátenia zariadenia v určenej lehote alebo v prípade vrátenia poškodeného zariadenia je poskytovateľ oprávnený účtovať účastníkovi zmluvnú pokutu v zmysle cenníka a vzniknutú škodu, ktorá presahuje výšku zmluvnej pokuty.

16. Žalovaný v odvolaní namieta, že si nárok neuplatnil titulom zmluvnej pokuty, ale uplatnil si nárok na náhradu za poskytnuté a nevrátené zariadenia. Aj keď žalobca nie je povinný v žalobe uvádzať ustanovenia zákona, na základe ktorých si uplatňuje nárok, má opísať rozhodujúce skutočnosti tak, aby súd mohol opísané skutočnosti subsumovať pod konkrétne ustanovenie zákona a aby mohol vykonať relevantné dokazovanie smerujúce k preukázaniu tvrdeného nároku. Súd v prejednávanej veci dokonca vyzval žalobcu, aby upresnil žalobu a žalobca si nedal ani tú námahu (zastúpený právnym zástupcom), aby súdu ozrejmil, akým titulom sa nároku domáha, vo svojom doplňujúcom podaní uviedol len odkaz na čl. V bod 5 zmluvy, v ktorom ako je vyššie uvedené je okrem iného zmienka o zmluvnej pokute, resp. o náhrade škody. Uvedený článok zmluvy obsahuje aj dohodu zmluvných strán o povinnosti žalovanej vrátiť poskytnuté zariadenia. Ak sa žalobca domáhal náhrady za poskytnuté zariadenia, z čl. V bod 5 zmluvy vyplýva len povinnosť vydať poskytnuté zariadenia, ale žalobca sa žalobou nedomáha vydania veci, ale náhrady za poskytnuté veci. Z uvedeného článku ale nevyplýva, že by sa zmluvné strany dohodli na zaplatení protihodnoty za poskytnuté a nevrátené veci (zariadenia). Ak by mala žalovaná zaplatiť hodnotu veci vyplývajúcej zo záväzku (napr. zmluvy o výpožičke ako to uvádza žalobca aj v odvolaní), takáto dohoda by nemohla byť platná, pretože z § 659 OZ (upravujúci zmluvu o výpožičke) vyplýva, že vypožičavateľ má právo vec po dohodnutú dobu užívať bezplatne. Ak bol uplatnený nárok považovaný za zmluvnú pokutu, súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobca nepreukázal písomnou zmluvou dohodnutú výšku zmluvnej pokuty v zmysle § 544 OZ. Čl. V bod 5 nemožno považovať za uzavretú písomnú dohodu o zmluvnej pokute, pretože v tomto bode chýba jej výška. Pri zmluvnej pokute nestačí odkaz na cenník, pretože cenník žalovaná nepodpísala a preto nie je splnená písomná forma zmluvy. Navyše žalobca do spisu založil ako dôkaz pripojený k žalobe cenník zmluvných pokút platný od 09.01.2014 (č.l. 14), t.j. nie aktuálny cenník v čase uzatvárania zmluvy 20.09.2010. K doplňujúcemu podaniu pripojil listinný dôkaz, interný cenník zariadení (č.l.58), ktorý však neobsahuje údaj o účinnosti a cenník neobsahuje napríklad položku antény konvertor v uplatnenej sume 77 eur, preto možno mať pochybnosti o aktuálnosti cenníka z doby uzavretia zmluvy. Ak sa žalobca mienil domáhať zaplatenia dlžnej sumy titulom náhrady škody, mal tvrdiť a preukazovať základné predpoklady pre uplatnenie nároku, za ktoré sa považuje vznik škody, protiprávne konanie žalovanej, zavinenie a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním, čo však ani žaloba, ani jej doplnenie neobsahuje. Súd prvej inštancie tiež správne vyhodnotil, že požadovaná suma, či už zo záväzku, alebo titulom zmluvnej pokuty, alebo náhrady škody nie je vôbec odôvodnená, pretože žalobca ani len netvrdil, či poskytol žalovanej zariadenie nové, alebo použité a ako sa vysporiadal so skutočnosťou, že žalovaná zariadenie tri roky používala a riadne za poskytované služby platila. Nemôže byť v súlade ani s dohodou, ani s právnymi predpismi, aby odberateľ služby platil rovnakú cenu za nevrátené nové zariadenie alebo použité zariadenie, resp. bez zohľadnenia amortizácie a životnosti zariadenia. Žalobca v odvolaní poukazuje na to, že bežne použité a vrátené zariadenia poskytuje ďalším klientom, preto výšku uplatneného nároku bez riadneho zdôvodnenia nemožno považovať za opodstatnenú.

17. Súd prvej inštancie neporušil žiadne procesné práva žalobcu. Nebolo sporným, že ide o spotrebiteľský spor a na spotrebiteľské spory je potrebné aplikovať ustanovenia § 290 a nasledujúce CSP, v zmysle ktorých je súd prvej inštancie oprávnený a povinný vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ

nenavrhol a zároveň sa ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii nepoužijú. Súd je oprávnený a povinný v spotrebiteľských sporoch vykonávať dokazovanie a hodnotiť ho v tom smere, či vykonanými dôkazmi bol, resp. nebol preukázaný uplatnený nárok, aby poskytol faktickú ochranu slabšej strane sporu, za ktorého sa spotrebiteľ považuje. Ak je aj žalovaný nečinný neznamená to, že súd je povinný žalobcovi priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Súd môže priznať len taký nárok, ktorý je riadne tvrdený a riadne preukázaný, čo v prejednávanej veci splnené nebolo.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

19. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP v odvolaní neúspešnému žalobcovi. Žalovanej ale v odvolacom konaní žiadne trov nevznikli, preto jej ich náhradu odvolací súd nepriznal.

20. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).